

Lieta C-57/21

**Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu kopsavilkums saskaņā ar Tiesas
Reglamenta 98. panta 1. punktu**

Iesniegšanas datums:

2021. gada 1. februāris

Iesniedzējtiesa:

Nejvyšší soud (Augstākā tiesa, Čehijas Republika)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2020. gada 16. decembris

Prasītāja:

RegioJet a.s.

Atbildētāja:

České dráhy, a.s.

Piedaloties:

Česká republika – Ministerstvo dopravy

Pamatlietas priekšmets

Lūgums izprasīt atsevišķus atbildētājas un transporta ministrijas rīcībā esošus dokumentus saistībā ar prasību par tādu zaudējumu atlīdzināšanu, kas radušies prasītājai saistībā ar to, ka atbildētāja ļaunprātīgi izmantojusi dominējošo stāvokli.

Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu priekšmets un juridiskais pamats

Direktīvas 2014/104/EK interpretācija

LESD 267. pants

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/104/ES (2014. gada 26. novembris) par atsevišķiem noteikumiem, kuri valstu tiesībās reglamentē zaudējumu atlīdzināšanas prasības par dalībvalstu un Eiropas Savienības konkurences tiesību pārkāpumiem (turpmāk tekstā – “Direktīva”), 5. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tam nav pretrunā tas, ka tiesa lemj par pierādījumu izprasīšanu, neraugoties uz to, ka vienlaikus Komisija veic procedūru nolūkā pieņemt lēmumu, pamatojoties uz Padomes Regulas (EK) Nr. 1/2003 (2002. gada 16. decembris) par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (turpmāk tekstā – “Regula”), III nodaļu, kā rezultātā tiesa aptur tiesvedību par tādu zaudējumu atlīdzināšanu, kas radušies konkurences noteikumu pārkāpuma dēļ?
2. Vai Direktīvas 6. panta 5. punkta a) apakšpunkts un 6. panta 9. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem ir pretrunā valsts tiesiskais regulējums, kas ierobežo visas informācijas, kas pēc konkurences iestādes pieprasījuma tikusi iesniegta procedūrā, atklāšanu, tostarp tad, ja runa ir par informāciju, kas procedūras dalībniekam ir jā sagatavo un jāglabā (vai tas to sagatavo un glabā) saskaņā ar citām tiesību normām neatkarīgi no procedūras par konkurences tiesību pārkāpumu?
3. Vai par procedūras slēgšanu citā veidā Direktīvas 6. panta 5. punkta izpratnē var uzskatīt arī situāciju, kad valsts konkurences iestāde ir apturējusi savu procedūru, tiklīdz Komisija ir uzsākusi procedūru nolūkā pieņemt lēmumu, pamatojoties uz Regulas III nodaļu?
4. Vai, ievērojot Direktīvas funkcijas un mērķus, tās 5. panta 1. punktam, aplūkojot to kopsakarā ar 6. panta 5. punktu, atbilst tas, ka valsts tiesa piemēro valsts regulējumu, ar ko transponēts Direktīvas 6. panta 7. punkts, pēc analogijas tādām informācijas kategorijām, kādas ir norādītas Direktīvas 6. panta 5. punktā, tātad nolemj izprasīt pierādījumus ar atrunu, ka jautājumu par to, vai pierādījumi ietver informāciju, ko fiziskā vai juridiskā persona sagatavojusi speciāli konkurences iestādes procedūras vajadzībām (Direktīvas 6. panta 5. punkta [a] apakšpunkta] izpratnē), tiesa izvērtēs tikai pēc šo pierādījumu iesniegšanas?
5. Ja uz iepriekšējo jautājumu tiks sniegta apstiprinoša atbilde – vai Direktīvas 5. panta 4. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tiesas piemēroti efektīvi pasākumi konfidencialas informācijas aizsardzībai var radīt situāciju, kurā prasītājam, citiem procedūras dalībniekiem vai to pilnvarotajiem pārstāvjiem var tikt liegta piekļuve iesniegtajiem pierādījumiem, pirms tiesa ir pieņēmusi galīgu lēmumu par to, vai iesniegtie pierādījumi vai daži no tiem ietilpst Direktīvas 6. panta 5. punkta a) apakšpunktā minētajā pierādījumu kategorijā?

Atbilstošās Savienības tiesību normas

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/104/ES 2. panta 17. punkts, 5. panta 1. un 4. punkts, 6. panta 5., 7. un 9. punkts, 25., 27. un 28. apsvērums.

Padomes Regula (EK) Nr. 1/2003

Atbilstošās valsts tiesību normas

Zákon č. 262/2017 Sb., o náhradě škody v oblasti hospodářské soutěže (Likums Nr. 262/2017 par zaudējumu atlīdzināšanu saistībā ar konkurences tiesību pārkāpumiem, turpmāk tekstā – “Likums Nr. 262/2017”) 2. panta 2. punkts un 10.–18. pants

Zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže (Likums Nr. 143/2001 par konkurences aizsardzību, turpmāk tekstā – “Likums Nr. 143/2001”) 11. panta 1. punkts, 21. ca panta 2. punkts.

Īss pamatlietas faktisko apstākļu un tiesvedības izklāsts

- 1 Aplūkojamajā lietā prasītāja pieprasa atbildētājam atlīdzināt zaudējumus, kas prasītājam ir radušies, [atbildētājam] ļaunprātīgi izmantojot dominējošo stāvokli. Prejudiciālie jautājumi tika uzdoti tiesvedībā par kasācijas sūdzību, ar ko atbildētāja pārsūdzēja zemāku instanču tiesu spriedumus par prasītājas 2017. gada 11. oktobra lūgumu izprasīt dokumentus atbilstīgi Likuma Nr. 262/2017 10. un nākamajiem pantiem, kā arī 18. pantam.
- 2 Ar iepriekš minēto lūgumu prasītāja lūdz *Městský soud v Praze* [Pilsētas tiesa Prāgā, Čehijas Republika, turpmāk tekstā – “pirmās instances tiesa”] tiesvedības vajadzībām izprasīt, pirmkārt, dokumentus, kas, viņasprāt, ir atbildētājas rīcībā, tostarp detalizētus dokumentus un pārskatus par sabiedriskā dzelzceļa transportu, tāpat arī grāmatvedības dokumentus par atbildētājas komerciālo darbību, un, otrkārt, *Ministerstvo dopravy České republiky* [Čehijas Republikas Transporta ministrija, Čehijas Republika] rīcībā esošos dokumentus.
- 3 Ar 2018. gada 14. marta lēmumu pirmās instances tiesa izdeva rīkojumu izprasīt no atbildētājas pierādījumus, pievienojot lietas materiāliem to dokumentu kopumu, kuros bija ietverta ne tikai informācija, ko atbildētāja speciāli sagatavojusi *Úřad pro ochranu hospodářské soutěže* (Konkurences iestāde, Čehijas Republika, turpmāk tekstā – “Iestāde”) procedūras vajadzībām, bet arī informācija, kas ir obligāti jāgatavo un jāglabā neatkarīgi no minētās procedūras, piemēram, detalizēti dzelzceļa satiksmes pārskati, ceturkšņa pārskati par sabiedrisko dzelzceļa transportu, kā arī atbildētājas apkalpoto komerciālo pārvaldājumu uzskaitījums.

- 4 Pārējā daļā pirmās instances tiesa noraidīja prasītājas lūgumu izprasīt grāmatvedības dokumentus par atbildētājas komerciālo darbību, kā arī lūgumu izprasīt atbildētājas valdes sapulču protokolus par laikposmu no 2011. gada septembra līdz oktobrim, kā arī izdeva rīkojumu *Ministerstvo dopravy České republiky* iesniegt papildu statistiskos datus un informāciju.
- 5 Attiecībā uz lūgumu izprasīt pierādījumus Iestāde norādīja, ka 2012. gada 25. janvārī tā pēc savas ierosmes uzsāka administratīvo procedūru pret atbildētāju saistībā ar iespējamu Likuma Nr. 143/2001 11. panta 1. punkta pārkāpumu. Attiecībā uz pašu pieprasīto dokumentu atklāšanu Iestāde norādīja, ka saskaņā ar Likuma Nr. 143/2001 21. ca panta 2. punktu dokumenti un informācija, kas sagatavoti un iesniegti administratīvās procedūras konkurences aizsardzības jomā vajadzībām vai pārbaudes veikšanai Iestādē atbilstīgi Likuma Nr. 143/2001 20. panta 1. punktam, kā arī dokumenti un informācija, ko Iestāde ir sagatavojusi šim nolūkam, var tikt atklāti valsts iestādēm tikai pēc tam, kad ir slēgusies izmeklēšanas procedūra un likumīgā spēkā ir stājies Iestādes lēmums par administratīvās procedūras slēgšanu. Tāpat citi prasītājas pieprasītie dokumenti ietilpst to dokumentu kategorijā, kas veido pilnīgu dokumentu kopumu, un to atklāšana varētu mazināt konkurences tiesību pārkāpumu sodīšanas politikas efektivitātes līmeni.
- 6 Tāpat no Iestādes nostājas izriet, ka Iestādes uzsāktā administratīvā procedūra tika apturēta 2016. gada 14. novembrī, jo 2016. gada 10. novembrī atbilstīgi Komisijas (EK) Regulas Nr. 773/2004 2. panta 1. punktam Komisija uzsāka procedūru lietā AT.40156 – *Czech Rail*, kura attiecas uz tiem pašiem faktiem, uz kuriem attiecas Iestādes administratīvā procedūra pret atbildētāju. Tādēļ administratīvajā procesā Iestāde neveic nekādas darbības ar mērķi pieņemt lēmumu lietā un vispārīgi tās rīcībā nav aktuālas un pilnīgas informācijas ne par to, kādas darbības Komisija veic savā procedūrā, ne arī par to, kādus dokumentus Komisija ir ieguvusi šīs procedūras ietvaros.
- 7 2018. gada 26. februāra vēstulē Eiropas Komisijas Konkurences ģenerāldirektorāts uzsvēra, ka, lemjot par pierādījumu izprasīšanu, lai aizsargātu visu procedūras dalībnieku un trešo personu likumīgās intereses, tiesai it īpaši ir jāpiemēro samērīguma princips un jāveic pasākumi šādas informācijas aizsardzībai. Komisija rekomendēja apturēt procedūru par zaudējumu atlīdzināšanu.
- 8 Ar 2018. gada 19. decembra lēmumu pirmās instances tiesa nolēma apturēt tiesvedību par zaudējumu atlīdzināšanu līdz brīdim, kad tiks slēgta Komisijas uzsāktā pretmonopola procedūra lietā AT.40156 – *Czech Rail*.
- 9 Ar 2019. gada 29. novembra lēmumu *Vrchní soud v Praze* [Augstā tiesa Prāgā, Čehijas Republika], rīkojoties apelācijas tiesas statusā, atstāja spēkā pirmās instances lēmumu un, lai nodrošinātu izprasīto pierādījumu aizsardzību, tā veica pasākumus tādējādi, ka šie dokumenti tiks nodoti tiesas glabāšanā un tiks atklāti tikai [procedūras] dalībniekiem, to pilnvarotājiem pārstāvjiem vai ekspertiem,

pamatojoties uz pamatotu rakstveida lūgumu, pēc tiesneša iepriekšējās piekrišanas. Par apelācijas tiesas lēmumu atbildētāja ir iesniegusi kasācijas sūdzību.

Īss lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu motīvu izklāsts

- 10 Izskatot kasācijas sūdzību, kasācijas instances tiesa uzskatīja, ka, lai pieņemtu lēmumu lietā, ir jālemj par šādiem jautājumiem: (i) Vai laikposmā, kad procedūra ir apturēta, tiesa var pieņemt lēmumus, proti, konkrētajā lietā – lēmumu par pierādījumu izprasīšanu? (ii) Vai tiesa var rīkoties tādā veidā, ka tā izdod atbildētājam rīkojumu atklāt konfidenciālu informāciju atbilstīgi Likuma Nr. 262/2017 2. panta 2. punkta c) apakšpunktam pirms administratīvās procedūras slēgšanas, ar atrunu, ka tikai pēc tam, kad atbildētāja būs atklājuši dokumentus, pirmās instances tiesa novērtēs, vai tā ir informācija Likuma Nr. 262/2017 2. panta 2. punkta c) apakšpunkta izpratnē, un, iespējams, neizsniegs to iesniedzējam? (iii) Vai Likuma Nr. 262/2017 2. panta 2. punkts c) apakšpunkts, ņemot vērā tajā uzskaitītās informācijas kategorijas tvērumu, ir pretrunā Direktīvai? (iv) Vai ir pareiza tāda valsts tiesu rīcība, ka tās ir izdevušas rīkojumu izprasīt konkrētus pierādījumus un veikušas pasākumus to aizsardzībai? Lai izlemtu šos jautājumus, ir jāpiemēro valsts tiesību normas, ar kurām tika transponētas direktīvas prasības, tādēļ ir nepieciešams saņemt atbildi uz prejudiciāliem jautājumiem par to interpretāciju.

Par pirmo prejudiciālo jautājumu

- 11 Direktīvas 5. panta 1. punkts uzliek dalībvalstīm pienākumu nodrošināt, ka procedūrā, kas saistīta ar zaudējumu atlīdzināšanas prasību, tiesas var atbildētājam vai trešai personai izprasīt būtiskos pierādījumus, kuri ir to rīcībā.
- 12 Tajā pašā laikā Direktīvas 9. panta 1. punktā ir noteikts, ka dalībvalstis nodrošina, ka valsts konkurences iestādes vai pārsūdzības tiesas galīgajā nolēmumā konstatētais konkurences tiesību pārkāpums tiek uzskatīts par neapstrīdami pierādītu attiecībā uz zaudējumu atlīdzināšanas prasību, kas celta to valsts tiesās saskaņā ar LESD 101. vai 102. pantu vai valstu konkurences tiesībām.
- 13 Regulas 11. panta 6. punktā ir paredzēts, ka lietas izskatīšanas uzsākšana, ko veic Komisija, lai pieņemtu lēmumu saskaņā ar III nodaļu, atbrīvo dalībvalstu konkurences iestādes no to kompetences piemērot Līguma 81. un 82. pantu.
- 14 Līdz ar to Likuma Nr. 262/2017 27. panta 1. punktā ir paredzēts, ka procedūrā, kas saistīta ar zaudējumu atlīdzināšanas prasību, tiesai ir saistošs citas tiesas, Iestādes un Komisijas lēmums par to, ka ir noticis konkurences ierobežojums un kas ir to pieļāvis.
- 15 Šī iemesla dēļ procedūra šajā lietā tika apturēta līdz brīdim, kad tiks noslēgta pretmonopola procedūra, ko veic Komisija lietā AT.40156 – *Czech Rail*.

- 16 Tādējādi Direktīvas 5. panta 1. punkta formulējums principā pieļauj divus iespējamus rezultātus, interpretējot saikni starp tiesvedību par zaudējumu atlīdzināšanu (no vienas puses) un lēmumu par pierādījumu izprasīšanu (no otras puses).
- 17 Saskaņā ar pirmo iespējamo interpretācijas rezultātu lēmums par pierādījumu izprasīšanu varētu tikt uzskatīts par daļu no pašas pierādījumu iegūšanas procesa tiesvedībā par zaudējumu atlīdzināšanu, un tādējādi, ja šī tiesvedība tiktu apturēta, nebūtu iespējams izdot rīkojumu izprasīt pierādījumus.
- 18 Saskaņā ar otro iespējamo interpretācijas rezultātu lēmums par pierādījumu izprasīšanu varētu tikt uzskatīts par atsevišķas procedūras (iespējams, atsevišķa pasākuma) īpašu *sui generis* veidu, kas nav tieši saistīts ar pierādījumu iegūšanas procesu tiesvedībā par zaudējumu atlīdzināšanu, un tādēļ būtu iespējams pieņemt rīkojumu izprasīt pierādījumus arī tad, ja tiesvedība par zaudējumu atlīdzināšanu tiktu apturēta.
- 19 Jautājums būtībā ir par to, vai procedūra, ko veic Komisijā saskaņā ar Regulas III nodaļu, un ar to saistītā tiesvedības par zaudējumu atlīdzināšanu apturēšana liedz izdot rīkojumu izprasīt pierādījumus atbilstīgi Direktīvas 5. panta 1. punktam.

Par otro prejudiciālo jautājumu

- 20 Direktīvas 6. panta 5. punkta a) apakšpunktā ir paredzēta īpaša sistēma to pierādījumu izprasīšanai, kas satur “informāciju, kuru kāda fiziskā vai juridiskā persona sagatavojusi speciāli konkurences iestādes procedūras vajadzībām”.
- 21 Minētā tiesību norma tika transponēta ar Likuma Nr. 262/2017 16. panta 3. punktu (15. panta 4. punkts), to aplūkojot kopā ar 2. panta 2. punkta c) apakšpunktu, un tajā ir paredzēts, ka par konfidenciālu informāciju, ko aizsargā pienākums saglabāt konfidencialitāti, uzskata tostarp tos dokumentus un informāciju, kas ir tikuši speciāli iesniegti administratīvās procedūras vajadzībām vai pārbaudes veikšanai konkurences iestādē.
- 22 Tiesību normas, kāda tā ir tikusi transponēta, gramatiskā interpretācija liek secināt, ka saskaņā ar Likumu Nr. 262/2017 pierādījumu izprasīšanas ierobežošana uz laiku, kad konkurences iestāde veic savu procedūru, attiecas uz konkurences iestādei iesniegto informāciju.
- 23 Tomēr šīs pašas Direktīvā izteiktās tiesību normas gramatiskā interpretācija liek secināt, ka šī aizsardzība tiek nodrošināta tikai attiecībā uz informāciju, kas speciāli sagatavota procedūras vajadzībām, tātad ne visu informāciju, kas tika iesniegta šim nolūkam.
- 24 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru vienā no Savienības tiesību normas valodu redakcijām lietotais formulējums nevar būt vienīgais pamats šīs tiesību normas interpretācijai vai arī tam nevar tikt piešķirta prioritāra nozīme salīdzinājumā ar

- pārējo valodu redakcijām. Savienības tiesību normas ir jāinterpretē un jāpiemēro vienveidīgi, ņemot vērā visu Eiropas Savienības valodu redakcijas (spriedums, 2018. gada 6. jūnijs, *Tarragó da Silveira*, C-250/17, EU:C:2018:398, 20. punkts).
- 25 Tādējādi ir jānorāda, ka līdzīga nozīme izriet no Direktīvas 6. panta 5. punkta a) apakšpunkta versijas angļu valodā, kurā attiecīgi ir paredzēts: “Information [...] prepared [...] specifically for the proceedings [...]”, kā arī vācu valodā, kurā ir noteikts: “Informationen, die [...] für das [...] Verfahren erstellt wurden”, vai slovēņu valodā: “informácie, ktoré fyzická alebo právnická osoba vypracovala osobitne na účely konania [...]”.
 - 26 Otrās prejudiciālās jautājums būtībā ir par to, vai Direktīvas 6. panta 5. punkta a) apakšpunkts un 6. panta 9. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, kas paplašina tās informācijas apjomu, kura nevar tikt izprasīta, kamēr tiek veikta konkurences iestādes procedūra.
 - 27 Saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru, interpretējot Savienības tiesību normu, ir jāņem vērā ne tikai tās formulējums, bet arī tās konteksts un šo normu ietverošā tiesiskā regulējuma mērķi. Savienības tiesību normas izstrādes vēsture arī var būt viens no elementiem, kuriem ir nozīme tās interpretācijā (skat., piemēram, spriedumu, 2013. gada 3. oktobris, *Inuit Tapiriit Kanatami* u.c./Parlaments un Padome, C-583/11 P, EU:C:2013:625).
 - 28 Jautājums par atklājamās informācijas apjomu ir balstīts uz šajā situācijā esošo pretējo interešu izsvēršanu, proti, izsverot intereses par labu attiecīgo dokumentu atklāšanai un intereses, kuras šī atklāšana aizskartu (spriedumi, 2013. gada 14. novembris, apvienotās lietas *LPN* un *Somija/Komisija*, C-514/11 P un C-605/11 P, EU:C:2013:738, 42. punkts, 2014. gada 27. februāris, *Komisija/EnBW*, C-365/12 P, EU:C:2014:112, 63. punkts). Šajā ziņā runa ir, no vienas puses, par interesēm, kas saistīti ar atlīdzināšanas prasībām privāto tiesību ceļā un piekļuvi būtiskajiem dokumentiem. No otras puses, runa ir par interesēm, kas saistītas ar konkurences tiesību efektīvu īstenošanu publisko tiesību ceļā.
 - 29 Par labu tādai interpretācijai, kas pieņem šauru tādās informācijas apjoma izpratni, kura nevar tikt izprasīta konkurences iestādes procedūras laikā, liecina direktīvas galvenie mērķi, proti, atvieglot iespēju īstenot tiesības uz tādu zaudējumu atlīdzināšanu, kas radušies pretkonkurences rīcības dēļ.
 - 30 Šādu secinājumu apstiprina arī Direktīvas 2. panta 17. punkts, kurā ir norādīts, ka iepriekšpastāvējusi informācija ir pierādījumi, kas pastāv neatkarīgi no konkurences iestādes procedūras, – neraugoties uz to, vai šāda informācija atrodas konkurences iestādes lietas materiālos vai ne.
 - 31 Tam atbilst Direktīvas 6. panta 9. punkts, kurā ir paredzēts, ka attiecībā uz konkurences iestādes lietas materiālos esošajiem pierādījumiem, kuri neietilpst nevienā no šajā pantā minētajām kategorijām, pierādījumu izprasīšanas rīkojumu zaudējumu atlīdzināšanas prasībām var izdot jebkurā laikā, neskarot šo pantu.

- 32 Tomēr šajā sakarā iesniedzējtiesa uzskata, ka uz pierādījumiem, kas paredzēti, lai apliecinātu “iepriekšpastāvējušo informāciju” Direktīvas 2. panta 17. punkta izpratnē, nevar attiekties īpašs režīms par pierādījumiem, kas ietver “informāciju, ko fiziskā vai juridiskā persona sagatavojusi speciāli konkurences iestādes procedūras vajadzībām” Direktīvas 6. panta 5. punkta a) apakšpunkta izpratnē arī tad, ja šī informācija atrodas konkurences iestādes materiālos. Šī iepriekšpastāvējusī informācija var tikt izprasīta jebkurā brīdī, t.i., arī konkurences iestādes procedūras laikā, tomēr šai izprasīšanai ir jābūt samērīgai Direktīvas 5. panta 3. punkta (Likuma Nr. 262/2017 10. panta 1. punkta) izpratnē. Tas arī attiecas uz informāciju, kas atrodas konkurences iestādes materiālos.
- 33 Šo secinājumu apstiprina Direktīvas 25. apsvēruma, kurā ir norādīts, ka informācija, kuru sagatavojuši šādu procedūru dalībnieki, prasībās par zaudējumu atlīdzināšanu būtu atklājama tikai pēc tam, kad konkurences iestāde ir slēgusi procedūru, piemēram, pieņemot lēmumu saskaņā ar Regulas 5. pantu vai III nodaļu.
- 34 Tāpat Direktīvas 27. apsvērumā ir paredzēts, ka ar šajā direktīvā paredzētajiem noteikumiem par to dokumentu izprasīšanu, kas nav liecības saskaņā ar iecietības programmu un izlīguma iesniegumi, nodrošina, ka cietušajām personām tomēr ir pietiekami daudz citu iespēju iegūt pieeju būtiskajiem pierādījumiem, kas tām nepieciešami, lai sagatavotu savas prasības par zaudējumu atlīdzināšanu. Turklāt Direktīvas 28. apsvērumā ir minēts, ka valstu tiesām vajadzētu spēt jebkurā brīdī, procedūras laikā, izprasīt pierādījumus, kas jau pastāv.
- 35 No tā var secināt, ka informācijas apjoms Direktīvas 6. panta 5. punkta (Likuma Nr. 262/2017 2. panta 2. punkta c) apakšpunkta) izpratnē ir jāinterpretē kā atkāpe no informācijas izprasīšanas principa, un tā tāpat ir jāinterpretē šauri (spriedumi, 2013. gada 17. oktobris, Padome/*Access Info Europe*, C-280/11 P, EU:C:2013:671, 30. punkts; 2014. gada 3. jūlijs, Padome/*in't Veld*, C-350/12 P, EU:C:2014:2039, 48. punkts).

Par trešo prejudiciālo jautājumu

- 36 Saskaņā ar Likuma Nr. 262/2017 15. panta 4. punktu un 16. panta 3. punktu dokumenti, kas satur konfidenciālu informāciju šī likuma 2. panta 2. punkta c) apakšpunkta izpratnē, var tikt izprasīti tikai tad, kad ir noslēgta izmeklēšanas procedūra vai likumīgā spēkā ir stājies konkurences iestādes lēmums par administratīvās procedūras pabeigšanu.
- 37 Runa ir par Direktīvas 6. panta 5. punkta [a) apakšpunkta] transponēšanu, saskaņā ar kuru valsts tiesas var izprasīt informāciju, ko fiziskā vai juridiskā persona sagatavojusi speciāli konkurences iestādes procedūras vajadzībām, tikai pēc tam, kad konkurences iestāde, pieņemot lēmumu vai citā veidā, ir slēgusi savu procedūru.

- 38 Saskaņā ar Direktīvas 25. apsvērumu konkurences iestāde var slēgt procedūru, pieņemot lēmumu saskaņā ar Regulas 5. pantu vai III nodaļu, kas nav lēmumi par pagaidu pasākumiem.
- 39 Lai atbildētu uz uzdoto jautājumu, būtībā ir jānovērtē, vai par procedūras slēgšanu citā veidā Direktīvas 6. panta 5. punkta izpratnē var uzskatīt arī situāciju, kurā valsts konkurences iestāde ir apturējusi procedūru, ņemot vērā, ka atbilstīgi Regulas 11. panta 6. punktam šī iestāde ir tikusi atbrīvota no kompetences piemērot LESD 101. pantu un 102. pantu, jo Komisija ir uzsākusi procedūru, lai pieņemtu lēmumu saskaņā ar Regulas III nodaļu. Ja atbilde uz šo jautājumu ir apstiprinoša, tad jautājums ir, vai informācija, kas norādīta Direktīvas 6. panta 5. punkta [a) apakšpunktā], kura ir tikusi sagatavota valsts konkurences iestādes procedūras vajadzībām, ir arī aizsargāta Komisijas procedūras laikā.

Par ceturto prejudiciālo jautājumu

- 40 Direktīvas 6. panta 7. punktā ir paredzēts īpašs režīms pārbaudei, vai pierādījumi, kuru izprasīšana tiek pieprasīta, attiecas uz liecībām saskaņā ar iecietības programmu un izlīguma iesniegumiem (Direktīvas 6. panta 6. punkts).
- 41 Saskaņā ar šo principu, kas izriet no direktīvas, prasītājs var pieprasīt, lai tiesa piekļūst konkrētām pierādījumu, uz kuriem neattiecas izprasīšana, kategorijām nolūkā pārbaudīt, vai tajos ietverta informācija ietilpst to pierādījumu kategorijā, uz kuriem neattiecas izprasīšana.
- 42 Šis princips tika transponēts Likuma Nr. 262/2017 15. panta 1.-3. punktā.
- 43 Attiecībā uz Direktīvas 6. panta 5. punkta a) apakšpunktā norādītajām pierādījumu kategorijām šajā direktīvā tomēr nav noteikta īpaša procedūra, saskaņā ar kuru tiesa pārbaudītu, vai pierādījumi, kuru izprasīšana tiek pieprasīta, satur vai nesatur informāciju, ko fiziskā vai juridiskā persona sagatavojusi speciāli konkurences iestādes procedūras vajadzībām.
- 44 Tādējādi, ja persona, kurai ir izdots pierādījumu izprasīšanas rīkojums, atsaucas tikai uz izslēgšanu, pamatojoties uz Direktīvas 6. panta 5. punkta a) apakšpunktu [un attiecīgi Likuma Nr. 262/2017 2. panta 2. punkta c) apakšpunktu], un atsakās atklāt šo informāciju konkurences iestādes procedūras laikā, tiesas rīcībā nav pasākumu, kas ļautu novērtēt, vai izprasāmi pierādījumi satur vai nesatur informāciju, ko fiziskā vai juridiskā persona sagatavojusi speciāli konkurences iestādes procedūras vajadzībām.
- 45 Tādējādi šī jautājuma būtība ir noskaidrot, vai tiesa var prasīt no attiecīgās personas iesniegt pierādījumu nolūkā pārbaudīt, vai šis pierādījums satur vai nesatur informāciju, ko fiziskā vai juridiskā persona sagatavojusi speciāli konkurences iestādes procedūras vajadzībām Direktīvas 6. panta 5. punkta a) apakšpunkta izpratnē.

Par piekto jautājumu

- 46 Direktīvas 5. panta 4. punktā ir paredzēts, ka dalībvalstis nodrošina, ka, izprasot konfidenciālu informāciju, valstu tiesu rīcībā ir efektīvi pasākumi šādas informācijas aizsardzībai.
- 47 Neapšaubāmi atbildētāja (vai trešās personas) atklātajai informācijai, atkarībā no konkrētiem apstākļiem, var būt tik konfidenciāls raksturs, ka atbildētāja interesēs ir izslēgt vai ierobežot ne tikai trešo personu, bet arī prasītāja, citu procedūras dalībnieku vai to pilnvaroto pārstāvju pieeju tai. Turklāt Direktīvas 23. apsvērumā ir uzsvērts jautājums par “informācijas maksāšanas”, kas ir saistīts ar iepriekš minēto.
- 48 Tajā pašā laikā viena no tiesvedības dalībnieku procesuālajām pamattiesībām, kas izriet no valsts regulējuma civilprocesa jomā, ir tiesības iepazīties ar lietas materiāliem, kā arī taisīt to norakstus un kopijas. Runa ir par vispārējām tiesībām uz taisnīgu lietas izskatīšanu (skat. arī Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantu), kuras elements pēc būtības ir arī civilprocesa dalībnieka tiesības uz piekļuvi informācijai par procesu, kas pret viņu ir veikts.
- 49 Tādējādi būtībā šī jautājuma mērķis ir interpretēt kolīziju starp iepriekš minētajām pretrunīgajām interesēm, proti prasītāja interesēm nodrošināt pierādījumus, kas ir nepieciešami, lai izmantotu tiesības tiesā pieprasīt tādu zaudējumu atlīdzināšanu, kas radušies konkurences tiesību pārkāpuma dēļ, tostarp ar šīm tiesībām saistītās prasītāja tiesības iepazīties ar lietas materiāliem un piekļūt informācijai par tiesvedību, no vienas puses, un atbildētāja (vai trešās personas) interesēm saglabāt izprasāmas informācijas konfidencialitāti, tostarp (vismaz noteiktā laikposmā) attiecībā pret pašu prasītāju, no otras puses.